

יקום השלום בין המדינה הפלסטינית ומדינת ישראל

בירכת עיצאם סרטאוו למועצה הישראלית למען שלום
ישראל-פלסטיני, לרגל מלאת חמש שנים לייסודה.

אל המועצה הישראלית למען שלום ישראל-פלסטיני.
לרגל מלאת חמש שנים לייסוד המועצה הישראלית למען שלום ישראל-פלסטיני, הריני שולח לכם מיטב ברכותי ואיחולי מקרב-לב.
מאבקכם האמין למען שלום צודק במזרח התיכון, ועז-ליבכם המת-בטא בהכרתכם ובדרישתכם כי שלום זה יקום רק תוך מימוש זכויותיהם הלאומיות של העם הפלסטיני, בהנהגתו של אש"ף, היקנו לכם את הערכתם של כל אוהבי-השלום בעולם.

אני מודע לכך שהמחיר שהיה עליכם לשלם בגלל עמדותיכם האמין-צות היה כבד, אך זהו גורלם של כל החלוצים ובעלי-החזון, שקורבנותיהם כה חיוניים להתקדמותה הסדירה של ההיסטוריה, ולהתהוותם של סדר חברתי מתקין יותר, ושל דגמים מתקדמים יותר של יחסים בין-לאומיים.

אולם הסבל לא נפל רק בחלקכם. על בני-שיחכם הפלסטיניים היה לשלם מחיר כבד יותר ומכאיב יותר. חיים יקרים אבדו בדרך הקשה וה-ארוכה אל השלום. סעידי המאמי וחברים אחרים הקריבו את חייהם כדי ששני עמינו יוכלו לחיות יחדיו בשלום, זה לצד זה. מי יתן ודוגמות אציר-לות אלה יתנו עידוד לכולנו להמשיך במאבקנו הקשה למען השלום, עד שנשיג את מטרותנו המשותפת, ודגלי-השלום יתנוססו בגאווה מעל ארצנו הקדושה.

למרות שהתקדמותנו יכולה להיראות איטית, עלינו להודות כי לפי קניימיה היסטוריים עשינו כיבירת-דרך ארוכה. היום ערפאת, מכריז עתה כי מיפגשי-השלום הנמשכים והולכים עם נציגי של"י מטרם הם ליצור עובדות מדיניות חדשות במזרח התיכון, והעולם מקבל זאת כדבר מובן-מאליו; זאת משום שהשלום נתפש עתה, הודות למאמציו המשותפים, כתוצאה שאין למנועה עוד.

מוקדם יותר מכפי שסבורים כל אויביו, יקום וישרור השלום בין המדינה הפלסטינית ובין מדינת-ישראל ועמיהן.

ברכותי לכם,
עיצאם סרטאוו
31 בדצמבר, 1980.

"לפי הוראה של עראפאת עצמו"

ידיעה של סוכנות-הידיעות הצרפתית מבירות:

מר מחמוד לנדי, הדובר הרישמי של אש"ף, הכריז ביום ג' בבירות כי הנפת דגל פלסטיני באולם פומבי בירושלים היא, "התפתחות חשובה מאוד ורבת-עניין".

בניגוד לחוק הישראלי, הוצג דגל פלסטיני, שהיה משולב בדגל יש-ראלי, ביום ג' באולם פומבי בירושלים, שבו נערך כינוס מטעם "המועצה למען שלום ישראל-פלסטיני", שהונחה על-ידי הגנרל מתי פלד.

בכנס נמסר מסר מטעם מר עיצאם סרטאוו, עוזרו הקרוב של ראש אש"ף, מר יאסר ערפאת.

בפעם הראשונה דיבר מנהיג פלסטיני אחראי על "דו-הקיום בין מדינה פלסטינית ומדינת-ישראל". ראוי לציון כי באותו מסר הכריז מר סרטאוו כי הוא משוכנע כי "השלום יקום בין שתי המדינות מוקדם יותר מכפי שסבורים אויביו".

מקור פלסטיני מהימן אמר כי "סביר להניח שמר סרטאוו שיגר מסר זה על פי הוראה של מר ערפאת עצמו."
(ביירות, 13 בינואר 1981)

משלל ירדן מברכת

מר עדנאן אבו-עודה, שר-ההסברה הירדני, הגדיר כ"תופעה חשובה" את העובדה שהדגל הפלסטיני הונף פומבית בירושלים על-ידי ישראלים.
בהודעה שמסר לסוכנות-הידיעות הצרפתית, העריך מר אבו-עודה כי התפתחות זו, "היא בעלת חשיבות, בייחוד מאחר שהיא מראה כי קבוצות ישראליות מסוימות מכירות בזכות העם הפלסטיני ובזכויותיו הלאומיות על אדמת פלסטין.

"הדגל הפלסטיני", חוסיף, "הוא סמל של פלסטין ושל מאבק העם הפלסטיני."

המועצה למען שלום ישראל-פלסטיני, בהנחיית הגנרל הישראלי מתי פלד, חציג את הדגל הפלסטיני במהלך כנס פומבי שהתקיים ביום ג' בערב בירושלים.

(עמאן, 13 בינואר 1981)

הפלסטינית וחלוץ המגעים עם המועצה הישראלית למען שלום ישראל-פלסטיני. מאז דלפה, לפני ארבע שנים, הידיעה על מגעיו עם חברי המועצה, נהגו תועמלני המימסד הישראלי לזלזל בו בכל הזדמנות. "מי זה סרטאוו?" נהגו "ערביסטים" ממשלתיים ללגלג בשיחות פנימיות. "סאר-טאווי הוא סוכן למילחמה פסיכולוגית בישראל", טענה הדלפה מטעם אחת ממחלקות הממשלה, שפורסמה בהרחבה בכלי-התיקשורת. "זהו עסקן ממדרגה עשירית, שאין לו שום חשיבות", קבעו המומחים הרישמיים.

אנשי המועצה הישראלית ידעו, כמובן, מהו מעמדו ומהי חשיבותו של סרטאוו. אך גם הם לא יכלו להרחיב על כך את הדיבור, כי המגעים היו אמורים להישמר בסוד.

בשבועות האחרונים נשבר מעטה הסודיות סביב סרטאוו. אמנם, עוד קודם לכן, בעת הפגישה של ברונז קרייסקי ווילי בראנדט עם ערפאת בווינה, נמסר כי סרטאוו הוא שאיגן את הפגישה, ובמשך

אש"ף מנהל מגעים עם מיפגיה ישראלית-ציונית (של"י), וקבע כי מטרת המגעים היא חיונית — "ציקת יסודות פוליטיים במרחב".

למעשה דחה ערפאת את התירוץ — או הטענה — כי המגעים צריכים ליצור פילוג בישראל, והסתמך על החלטות הפרלמנט של אש"ף — המועצה הלאומית.

הסתמכות זו מעניינת במיוחד, ואינה רק תכסיס להשתקת המתנגדים. ערפאת טען כי המועצה החליטה ב-1977 על מגעים עם "כל הכוחות הדמוקרטיים והמתקדמים בישראל". אך למעשה החליטה או המועצה לקיים מגעים עם "כוחות דמוקרטיים ומתקדמים המתנגדים לציונות" — ניסוח שנתקבל בלחץ אנשי חזית-הסירוב, כפשרה בין מחייבי המגעים ומתנגדיהם.

השמת שתי המילים האחרונות, יחד עם איזכור מפורש של של"י הציונית, קבעה עובדה חדשה: כפעם הראשונה הודיע יו"ר אש"ף ומנהיג פת"ח, האיש בעל

יועץ סארטאוו
"המחיר שהיה עליכם לשלם..."

שנייה הוא גם נראה על מירקע הטלוויזיה, לצד ערפאת.

אך בימים האחרונים חלה עלייה מטאורית במעמדו הציבורי של סרטאוו. היום של אש"ף, פלסטין אל-תורה ("פלסטין המהפכה"), הקדיש עמוד שלם למאמר של סרטאוו, שבו ניתח את תוכנית מיפגשי-העבודה והגדרה כ"תוכנית להשמדת-עם". המאמר הועתק במלואו במוסף השבועי של העיתון. השבועון מאגזין חורנינג הודיע, בכתרת לראיון של סרטאוו, כי הוא נציגו של יאסר ערפאת באירופה.

בעבר הלא-רחוק היה הד"ר סרטאוו מנוהל בחוגים הקיצוניים של אש"ף. הוא הושמץ פומבית, וחיייו היו נתונים בסכנה בשל מגעיו עם אנשי המועצה הישראלית. רק הגנתו הנמרצת של ערפאת עליו, בדלתיים סגורות, הצילה אותו מגירוש מהמועצה הלאומית הפלסטינית. היו שחשבו בגלוי להעמידו לדין, על כי הסיר לקבל את פרס-קרייסקי לשלום בי-שותפות עם לובה אליאב הישראלי.

כיום מעלה ערפאת בגדיו את שמו של סרטאוו על נס.

מעמדו החדש של סרטאוו בא לידי ביטוי ביום האחרון של 1980. התאריך לא היה מיקרי. כי באותו תאריך עצמו, לפני ארבע שנים, נפגש סרטאוו עם מתי פלד. בעיקבות פגישה זו חובר, בהסכמת סרטאוו, מיסמך שהודיע לראש שונה בפומבי על קיום דו-שיח בין המועצה הישראלית, המגדירה את עצמה כי ציונית, ובין "מנהיג מוסמך של המאבק הפלסטיני".

ההודעה נמסרה לפירסום בארץ, במסגרת עיתונאים רבת-משתתפים שהימלה את העולם. אך תוך שעות מעטות באה הכחשה רשמית מבירות. פארוק אליקדיר, מי ראש המחלקה המדינית של אש"ף ואיש צמרת פת"ח, הכחיש את ה"עניין מכל וכל. הדבר שימח את לב

המנהיגות הבת-ימיעורעת במחנה הפלסטיני, כי מותר לנהל מגעים עם מיפגיה ישראלית-ציונית, וכי מגעים אלה אכן מתנהלים, באישור המוסד הפירמנטרי העליון של אש"ף.

לא פעם נטען כלפי אש"ף שהוא נוקט עמדות "מתונות" לצורך תעמולה ויחסי-ציבור, כאשר הדברים מושמעים באוזני מדינאים ועיתונאים מערביים. ואילו לקהל המקומי אומרים ראשי אש"ף את ההיפך.

הפעם חוסלה גם טענה זו: ערי פאת השמיע את הדברים באוזני כיטאון ערבי, בעד אופי לאומי-רדיקלי, המופיע כלבנון, והנקרא עזידי המוני הפלסטיני במרחב כוזה, ועזידי כי המישטרים הערי כיום. זוהי הודעה לתצורות פנימיות, והדבר מכפי את חשיבות הדברים.

חשיבות זו חורגת בהרבה מן התחום הצר של הכרה בשל"י. יש לו משמעות רעיונית עמוקה. שהרי כל ילד מבין כי דו-שיח עם גוף ציוני יכול להתנהל רק על בסיס של נכונות להכרה במדינת ישראל.

אם היה למישהו ספק בכך, הרי בא הצעד הבא בעיבור תריסר ימים, וקבע זאת בפירוש.

סארטאוו:

תשובה

היה עוד פרט בראיון-הענק של ערפאת, שמסך את תשומת-ליבם של המומחים.

בכך הראיון הארוך הזכיר ערפאת את שמו של מנהיג פלסטיני אחד מברכת: ה"ר עיצאם סארטאוו.

סרטאוו הוא חבר המועצה הלאומית

(המשך בעמוד 40)